

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 293, desembre 2011

Bon Nadal

LABORATORI FOTOGRAFIC

Fotocrismes i calendari 2012
per felicitar els teus
Nadal i Reis
Oferta de càmeres digitals

DE FOTO'S
Ricard Villarrubia

ÀLBUMS DIGITALS

Codi àlbum fuji: **CKK7R** (www.fujifilm.es) Codi àlbum Hofmann: **203762** www.hofmann.es

Recepció a la botiga 24h sense cap cost addicional. Fotos per Internet

FOTO-REGALS PERSONALITZATS

Bones Festes
i Felicitats
2012

Almeria, 27 el Masnou 93 540 42 26 · defotosrw@hotmail.com

www.materialshoms.cat

Homs
materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. **Dissabte matí obert fins a les 12.**

Exposició de material de decoració

Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció

Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella

Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2011!

**CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS:
EL DIUMENGE, DIA 15 DE GENER,
A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.**

**La fotografia es farà, com de costum, a les
escalinates de Bell-Resguard.**

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Gall de Nadal. d'Albert Valls.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
Tel. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Concert de Nadal Coral Xabec

**Dissabte 17, a 2/4 de 10 del
vespre, a la Parròquia de la
M. de D. del Pilar.**

Vegeu informació pàg. 31

Presentació del llibre

“La Barretina”

**Dissabte 17 de desembre
a les 7 de la tarda, a la
sala d'actes de GDM**

Símbol de llibertat

XXXV Segles d'història.

A càrrec del propi autor

Joan Muray

Preguem l'assistència, si més no
dels homes, amb barretina.

EL NÚM. DE NADAL DE GDM

60169

**Espavileu que
s'acaba i, si no, que
tingueu molt Bon
Nadal i Felix Any
Nou 2012**

Editorial

DECÈNCIA I ESPERIT DE SERVEI

Amb aquests dos mots –decència i esperit de servei– tancàvem l'editorial del mes passat, bo i reclamant als possibles guanyadors de les eleccions, que aleshores estaven al caure, que les apliquessin en la tasca de govern que el poble els encomanés des de les urnes. Doncs bé, d'ençà del 20-N ja tenim guanyadors, amb majoria aclaparadora a tot l'estat espanyol, excepte a Catalunya i el País Basc, espais on les forces nacionalistes frenaven l'escombrada del Partit Popular, posant en clara evidència el fet diferencial d'aquests dos territoris, addictes al cafè exprés i no al cafè per a tothom (aigua xirri), que la inefable transició, al seu dia, va escampar per tota la pell de brau sense preguntar ni tenir en compte els gustos i els drets de catalans i bascos.

Sigui com sigui, ens agradi o no, tenim un nou govern de l'estat, que, comptant amb una majoria absoluta, ha d'afrontar sense dilació tots els reptes que la delicada situació actual li planteja, partint de l'herència i incoherència d'un partit socialista desballestat, que ha ignorat l'extrema gravetat de la crisi fins que la hi ha caigut al damunt, amb les conseqüències nefastes que tots sabem: atur, pobresa, deute intern i extern, etc. etc.

En el moment de tancar aquest editorial, el Partit Popular encara no s'ha mullat (què espera, Sr. Rajoy?) a definir les línies d'actuació més immediates ni l'agenda que pensa dur a terme a mig i llarg termini per tornar a posar els vagons sobre la via; però, si no pequem de curts de vista, ja ens podem figurar por on aniran els trets: dràstiques mesures de contenció i retallades, seguint el sentit comú i els “consells” de la UE (oi, Sra. Merkel i Sr. Sarkozy?), tal com el govern català de CiU ja s'ha avançat a practicar d'un temps ençà. Nosaltres, els catalans, no en tenim prou a ser els més solidaris (fins a l'asfíxia?) de l'estat, que encara hem hagut de ser els primers a estrènyer-nos el cinturó un parell de forats més.

Just en aquests moments de vaques flagues, però, el valor de la solidaritat pren més sentit que mai i, al marge del que puguin o hagin de fer els polítics (que ho facin, ja, amb el reclamat esperit de servei i decència!), la societat civil respon amb generositat a les crides endegades per institucions que vetllen per pal·liar la gana i les nafres de tantes i tantes famílies que la passen magra des de la seva marginalitat. Valgui com a exemple més recent la campanya promoguda pel Banc dels Aliments, amb una resposta imponent per part de particulars i empreses d'alimentació. I no ens sorprendrà gens (n'estem segurs) que la resposta a la Marató de TV3 superarà totes les previsions i que la campanya de Nadal promoguda per Càritas i altres iniciatives populars que cerquen una societat més justa, seran igual de generoses.

Tenim el Nadal al damunt i aquests exemples ens donen ales per seguir creient en un món millor, un món que hem d'anar construint dia a dia, no només de Nadal a Nadal.

Fem-ho possible entre tots i que el Nadal sigui bo per a tothom!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
NADALA per Esteve Pujol	5
BÚSTIA OBERTA	7
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	7
LES FORTALESES ... per Joan Maresma Duran	8
LA PUNTA DE LA LLENGUA(30) per Esteve Pujol	10
RAJOY! RAJOY! per Joan Camps	11
R.I.P. UN FUNERAL MUSICAL per Lukas B. Lluga	12
CRÒNIQUES	14
PARLEM DE LLIBRES per Jordi Martí Bertran	18
A CONTRACOR per Ramon Serra	19
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA per El Cullerot	25
CONTRADICCIONS DEL NADAL per Josep Condeminas	27
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI per Aleix Ripol Millet	30
GENT DEL MASNOU INFORMA	31

LLAR D'INFANTS

El Petit Vailex

**MOLT
BONES FESTES**

Ventura Gassol, 29

· 93 555 57 11 ·

El Masnou

L'estanc
MARIA ARNAU
us desitja

**UN BON NADAL I
FELIÇ ANY NOU**

TABACS · CAVA DE CIGARS · REGALS · GUARNIMENTS PER AL
NADAL I CAP D'ANY

Carrer Navarra, 51 · Tel. 93 540 14 48

Mitjançant la nadala ja tradicional del nostre consoci Esteve Pujol i Pons, la redacció, al costat de la Junta Directiva, s'afegeix als sentiments de l'autor (aquest any amb una intenció crítica, si bé amable) i desitja a tothom –socis, simpatitzants i lectors de Gent del Masnou– unes Bones Festes i el millor per a l'any 2012.

Nadal 2011

LA MENJADORA DE L'ESTABLE

*[Maria]...el posà en una menjadora.
Això us servirà de senyal: trobareu un infant
(...) posat en una menjadora (Lc 2,7.12)*

No sabeu pas qui sóc jo;
doncs sóc una menjadora;
i no en sóc pas qualsevol,
que sóc la d'aquell estable
que vosaltres venereu:
de l'estable de Betlem
on Maria posà el Nen
com en bressol messiànic.

Era de fusta corcada;
fusta bruta, no us penseu,
com la de tots els estables;
la Maria i el Josep
em van treure teranyines
i poca coseta més;
que tenien molta pressa,
que era a punt de néixer el Fill.

No em van veure gens indigne
de ser el llit de l'Infant;
ni en varen fer escarafalls
ni els vaig semblar poca cosa.
Vaig ser falda i davantal,
com una segona mare
perquè Jesús descansés
i els pastors el coneguessin.

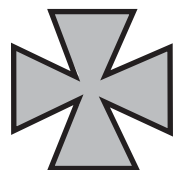
Ara estic desconcertat
quan veig or, plata i maragdes
perquè hi reposi Jesús,
per acollir-lo o mostrar-lo.
És com una bufetada,
no pas a mi sinó als pares,
que no es van avergonyir
de quatre troncs i la palla.

De debò, que no comprenc
que esmeneu aquella plana
escrita pels Sants més grans
amb lletra de pare i mare.
Goseu dir que ells van ser vils?,
que no l'estimaven gaire?;
que era un llit massa senzill?,
que era un bressol miserable?

I per què heu canviat tant?
I per què em creieu menys noble
que els metalls de preu més car?
Per què jutgeu que Maria
i Josep van insultar
el Fill de Déu nascut Home
tot acotxant-lo amb pobresa
dins un pessebre com jo?

No us entenc; que si ells van fer-ho
–i ho devien fer ben fet–,
ara ho feu tot al contrari,
ara ho feu tot al revés.

*Esteve Pujol i Pons
Nadal del 2011*

FARMACÉUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Desembre 2011

1	dijous	Riera
2	divendres	Fàbregas
3	dissabte	Viayna C
4	diumenge	Viayna C
5	dilluns	Ocata
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Aymar
8	dijous	Aymar
9	divendres	Viayna C
10	dissabte	Dominguez
11	diumenge	Dominguez
12	dilluns	Ocata
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Fàbregas
15	dijous	Viayna C
16	divendres	Dominguez
17	dissabte	Aymar
18	diumenge	Aymar
19	dilluns	Riera
20	dimarts	Ocata
21	dimecres	Viayna C
22	dijous	Dominguez
23	divendres	Aymar
24	dissabte	Fàbregas
25	diumenge	Fàbregas
26	dilluns	Fàbregas
27	dimarts	Aymar
28	dimecres	Ocata

Constitució
espanyola

Immaculada
Concepció

Nadal

St. Esteve

29	dijous	Riera
30	divendres	Fàbregas
31	dissabte	Riera

Bon Nadal

Gener 2012

1	diumenge	Riera	Cap d'Any
2	dilluns	Viayna C	
3	dimarts	Dominguez	
4	dimecres	Aymar	
5	dijous	Ocata	
6	divendres	Ocata	Reis
7	dissabte	Fàbregas	
8	diumenge	Fàbregas	
9	dilluns	Dominguez	
10	dimarts	Aymar	
11	dimecres	Ocata	
12	dijous	Riera	
13	divendres	Fàbregas	
14	dissabte	Viayna C	
15	diumenge	Viayna C	Trobada de Nadons
16	dilluns	Aymar	
17	dimarts	Ocata	
18	dimecres	Riera	

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o s t i A n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

PARTERRES DEL CAMÍ RAL

Senyor President de *Gent del Masnou*,

Vostè també deu passejar pel Camí Ral. Segur, doncs, que estarà amb mi en això que exposaré.

Quan el nostre Ajuntament va projectar de posar parterres al Camí Ral, em va semblar una idea reeixida de debò; i continua semblant-m'ho: sobretot quan estan florits, quin goig que fan! Més encara: m'hauria agradat que s'haguessin allargat de cap a cap i no només al bell mig. Fins aquí, tot lloances i ben sinceres.

Quin és l'aspecte dolent? Doncs que habitualment fa

pena la brutícia que hi ha entre les plantes: llaunes de refrescos, plàstics, papers de tota mena...

Caldria, ja ho sé, que els masnovins fòssim més nets i polits i no llencéssim deixalles i porqueria pels carrers. Com que la realitat és la que és, i només l'educació la podrà arreglar amb molt de temps i una immensa paciència, demanaria que hi hagués un neteja més sovintejada i curosa d'aquests jardinetes urbans. De les belleses, cal tenir-ne cura; quan esdevenen lletgeses són fastigoses del tot.

Oi que hi està d'acord, senyor President?

Ben atentament,

EPP

Arran de sòl

Per Pledebuit

Després de tant de parlar d'indignació, pròpia o aliena, cal, de tant en tant, fer un parèntesi... i seguir fent-ho, encara que sigui d'una forma més filosofal.

El tema que vull tractar en aquesta columna, me'l va donar un infant, un vailet prou grandet per entendre el que li deien.

El menut era en una exposició, acompanyat de la mare, i, quan anava a agafar una peça que es podia trencar, un adult que era allà li va dir: **NO, això no es toca**.

Hauríeu d'haver vist el rostre del xicotet, era un poema, però un poema de l'absurd, per a ell, és clar. Per a ell aquell mot, tot i entendre'l, li sonava estrany, potser mai no l'havien dit, i ara aquell estrany l'hi etzibava. I la mare, tan fresca, seguia xerrant a cor què vols.

Possiblement a casa mai no li havien dit el que es pot fer i el que NO. Si sempre li havien dit que era el rei de la creació, i que tot ho podia fer, fins i tot trencar coses, ja que durant molts anys, els que s'han viscut a l'opulència, estirant més el braç que la màniga, tampoc no se'ls podia dur la contrària, no fos cas que els torcéssim la personalitat.

Ara, immersos en la crisi, i que no se'ns agreugi, com bé diu l'editorial del butlletí del passat mes d'octubre, potser començarà a ser hora de dir NO, no sols als menuts, perquè sàpiguen viure en temps difícils, sinó també a molts dels grans, que no recorden, o no volen recordar, aquells temps en què es mirava la pela.

A aquests menuts que han nascut, com es deia abans, amb la flor al cul, potser ja comença a ser hora d'ensenyar-los que un NO a temps pot estalviar mals moments futurs.

Se'ls ha d'ensenyar a dir una sèrie de frases a les quals el nexa existent és el NO, tals com:

- NO, això no ens ho podem permetre.
- NO, això no ho necessites.
- NO, aquesta cosa és massa cara.
- NO, ja tens prou andròmines.
- NO, amb el que tens ja pots anar fent.
- NO, això es mira i no es toca.
- Etc, etc. (vosaltres mateixos, afegiu-hi el que vulgueu).

Aquests menuts i joves d'ara, fills de pares *bollicao*, a qui sembla que s'ha de permetre tot, si no els poden trencar la iniciativa, el caràcter, la personalitat, etc., potser encara som a temps que aprenguin que no tot, en aquest món que ens ha tocat viure, ho tenen a l'abast de la mà, quan ells vulguin i desitgin.

Els temps que vivim són temps de fer més forats al cinturó, de mirar l'euro (i els cèntims), de vigilar les despeses (i esperem i preguem que no vagi a pitjor).

Als més grans, als avis d'aquests menuts, aquesta cantarella no els deu ser estranya; mig segle enrere també hi havia crisi, i no sols de diners, sinó de llibertat, de democràcia, etc.

Apa, ja us he tornat a fer una menjada de coco. Bup, bup.

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CARRER SANT RAFAEL DEL MASNOU AMB

La Marató

2011

3

"Regeneració i trasplantaments d'òrgans i teixits"

L'Associació de Veïns del c/St. Rafael organitza com cada any una jornada esportiva amb el tradicional joc de les bitlles catalanes.

**Diss. 17 i dium. 18 de desembre
de 10 a 2 al carrer St. Rafael**

3 bitllots/1€

Participa-hi!

Les forteses de l'entrada de la badia de Guanabara

Per Joan Maresma Duran

Quan els navegants portuguesos van arribar a *Rio de Janeiro* el 20 de gener de 1502 –dia de Sant Sebastià– es devien quedar bocabadats davant de l'esplendor que la natura els mostrava. En aquella expedició, encapçalada per l'explorador portuguès *Gaspar de Lemos*, hi participava també el navegant italià *Américo Vespuccio*, que va deixar escrit que aquesta zona era "el paradís terrenal". Navegant, per altra banda, que va donar nom al nou món. Sembla ser que en l'idioma portuguès de l'època, les badies també eren anomenades "rius". Una altra versió apunta que aquells intrèpids exploradors van confondre la badia amb la desembocadura d'un riu, tal vegada per analogia, com si fos l'estuari del *Tajo* a Lisboa i el seu *Mar de Palha*.

D'aquí ve el nom de la ciutat que m'acull ja fa una colla d'anys. Literalment *Riu de Gener*.

A principis del segle XVII i amb la descoberta d'importants riqueses minerals a l'estat veí de *Minas Gerais*, la capital de les colònies portugueses va passar de *Salvador de Bahia* a *Rio de Janeiro*. I a partir d'aquest moment es van començar a construir –o a refer– una sèrie de forteses militars per protegir la ciutat de possibles atacs pirates o d'altres potències de l'època com França o Holanda.

Un cap de setmana de novembre el vam dedicar a visitar les dues forteses que salvaguarden l'entrada de la *Badia de Guanabara*. Una, la *Fortaleza de Santa Cruz da Barra*, es troba al costat

oriental de la badia, a la ciutat de *Niterói*. L'altra és la *Fortaleza de São João Batista*.

Totes dues tenen encara guarnició d'artilleria de l'exèrcit, tot i que els seus canons fa temps que romanen en silenci, ja obsolets davant la nova tecnologia militar de míssils i radars.

La fortalesa de *Niterói* va ser una de les més importants de Brasil. Com tot edifici històric, va passar per diferents modificacions i millores. La més important, al segle XIX, quan van ser construïts en un període de gairebé deu anys noves bateries de costa de pedra picada, que la van deixar en el seu estat actual: una meravella de l'enginyeria militar de la segona meitat del segle XIX. I amb una vista de la ciutat de Rio més que espectacular.

La *Fortaleza de São João* es troba a la ciutat de Rio de Janeiro, al tranquil barri anomenat *Urca*. A diferència de la de *Santa Cruz*, que es pot visitar tranquil·lament, aquí s'ha de demanar als

militars data i hora per entrar-hi. Diuen les cròniques que en una de les platges va arribar-hi el militar portuguès *Estácio de Sá*, el que va fundar oficialment la ciutat amb el nom de *São Sebastião do Rio de Janeiro* el dia 1 de març de 1565. També s'hi poden veure construccions de diferents èpoques. Fins i tot aquí es troben els fonaments de la ciutat de Rio, fet que molts *cariokes* desconeixen.

Els humans desconeixen moltes vegades el que ens cau més a prop, potser perquè pensem que sempre tindrem temps d'anar-hi i que sempre serà allà... La part més nova és la que es troba arran de mar, al *morro cara de cão* –literalment el puig de la cara de gos–, també del segle XIX i idèntica a la de la *Fortaleza de Santa Cruz*, però de dimensions menors.

Un cap de setmana d'història, d'arquitectura, de paisatges bellíssims, de bona companyia.

Bon Nadal

Bon Nadal i feliç 2012

ISABEL

Joan XXIII, 66 · 93 555 01 35

www.flors-isabel.com

Per Nadal torrons i neules de pastisseria

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

Artesans del pa
Pastisseria de dolç i salat

Bautista

Mestres Villà 87-89 · Tel. 93 555 20 89 · El Masnou

david
pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

De les pastisseries del Masnou

Consulta veterinària

www.cancolome.com

Av. Kennedy s/n · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

BON NADAL'11 Camí Ral

Frankfurt Parera

Al migdia menú

Comandes per telèfon
i a domicili

Prat de la Riba, 98
93 555 78 94

PRAT DE LA RIBA, 9
T. 93 555 20 03 - 75 11

SERVEIS
AL MÓN DE
L'EDUCACIÓ

PRAT DE LA RIBA, 52
T. 93 540 39 90

Merceria Romeu

Joguines
Regals
Complements

PRAT DE LA RIBA, 32
T. 93 555 23 70

LAURA

SABATERIA I
COMPLEMENTS

C/ Barcelona, 13
El Masnou
EN FRONT DEL CLUB NÀUTIC

Mas Vell

Amb la cuina popular

RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

immomasnou

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

info@immomasnou.com

JORDI

REPARACIÓ DE TOTA MENA DE
CALÇAT, BOSSES I MOTXILLES

Pl. de la Llibertat, 3
T. 93 555 43 43

LA XIXONENCA

ELS TORRONS
DE SEMPRE

BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

La punta de la llengua (30)

Per Esteve Pujol i Pons

Continuem amb el tema de EL i AL.

En català, com en la majoria de llengües romàniques, no hem de dir ni escriure **A** davant el que anomenem complement directe. Només en comptades excepcions podem posar-hi una **A**; ja en parlarem un altre mes.

Per als qui encara ho teniu fresc, diré que el complement directe es converteix en subjecte quan posem la frase en passiva. Per exemple, JO VEIG EL NOI > EL NOI ÉS VIST PER MI. LA MARIA ESTIMA LA MARE > LA MARE ÉS ESTIMADA PER LA MARIA. EL PINTOR PINTA EL QUADRE > EL QUADRE ÉS PINTAT PEL PINTOR. EL GAT MENJA SARDINES > LES SARDINES SÓN MENJADES PEL GAT. EL PALETA FA LA CASA > LA CASA ÉS FETA PEL PALETA. TOTHOM CANTA CANÇONS >

LES CANÇONS SÓN CANTADES PER TOTHOM... (He posat en negreta els complements directes i la seva conversió en subjectes de la passiva).

És a dir, caldrà dir i escriure VEIG LA TEVA COSINA i no pas *Veig a la teva cosina. ESTIMES ELS FILLS i no pas *Estimes als fills. RESPECTO ELS ALTRES i no pas *Respecto als altres. ADORO DÉU i no pas *Adoro a Déu. TROBO ELS VEÏNS i no pas *Trobo als veïns. SALUDO L'ESTEVE i no pas *Saludo a l'Esteve. ADMIRO AQUEST ARTISTA i no pas *Admiro a aquest artista. ABRAÇO LA DONA i no pas *Abraço a la dona. ESPERO L'AVI i no pas *Espero a l'avi. IMITO ELS HEROIS i no pas *Imito als herois. ESCOLTO LA CORAL i no pas *Escolto a la coral. ACOMIADO LES AMIGUES i no pas *Acomiado a les amigues. CONEC LA TEVA TIA i no pas *conec a la teva tia...

Diumenge 18 de desembre a les 12 del migdia a la plaça d'Ocata
Ballada Nadalena de Sardanes per la cobla La Blanes.

Us desitgem unes molt Bones Festes de Nadal!

RAJOY! RAJOY!

Per Joan Camps i Ortiz

Què hi farem! Encara que no m'agradin les regles del joc, ser demòcrata comporta això: si encara ets dels que han votat, aleshores no et queixis davant del resultat. La rebequeria de voler esbotzar el tauler o estripar la baralla quan el pare o la mare t'ensenyen per primera vegada a jugar a l'escac o a la bescambrilla, és cosa de canalla. L'abstenció marca la desconfiança en les urnes; els polítics han fet tot el possible per fer irrespirable l'atmosfera dels col·legis electorals, però déu n'hi do la gent de bona fe que encara confiem en aquesta caixa, l'urna, residual de la nostra democràcia.

La saviesa de Rajoy, que l'ha tinguda, ha estat de manual islàmic i, per ser gal·lec, també d'allò més múrria: ha sabut estar quiet i pacient assegut al portal de casa esperant veure passar l'enterrament del seu adversari... he dit adversari? Ei! Que el mèrit de Rajoy no ha estat intuir l'autoimmolació del PSOE, això qualsevol beneit ho podia preveure. Allà on ha golejat Rajoy ha estat en el camp on els seus propis –Aznar, Aguirre, Cope, el Mundo, Abc, Faes, la Razón, Intereconomia–, en definitiva tots els ressentits nostàlgics del PP i tota la patuleia de la caverna mediàtica, en haver perdut les eleccions davant de Zapatero, a part de no passar-li cap pilota, quan podien li feien gols en porteria pròpia. Un respecte, doncs, per Rajoy, que no té cap mèrit per haver guanyat un Rubalcaba desarmat per ser subsidiari de tots els plats trencats per l'impresentable Zapatero, aquell *cantamañanas* que el tripartit de mala memòria va tenir l'acudit de pujar al balcó de la Generalitat de Catalunya. El mèrit de Rajoy, indicatiu d'incombustibilitat, ha estat aguantar el tipus dintre del seu propi partit, amb gests tan valents com enrolar en el seu viacrucis dintre del PP el quasi jove Alberto Ruiz Gallardón, que probablement tindrem de ministre. Un bon interlocutor, si és que n'hi ha a Madrid, per evitar el

trencament definitiu d'Espanya amb Catalunya. Per a mi, millor Gallardón que un home vestit de gris com Duran Lleida.

Fins i tot el primer discurs de Rajoy m'ha semblat intel·ligent, un grau de reconciliació esperançador, quan, tenir-lo davant del govern de l'estat espanyol, només puc assumir-ho com un mal inevitable. Aquesta vegada no he estat gaire atent als esgarips del carer de Gènova, on encara ressona aquell clam indigne –feu memòria històrica– *Pujol, enano, habla castellano*, un crit provocador, incitant a la guerra. L'insult ha estat brou de cultiu de la crispació que ha marcat el PP des d'aquella majoria que un Aznar, ebri de poder, va malbaratar estúpidament després d'haver declarat cínicament que parlava català en la intimitat. A la que no he vist gaire ponderada ha estat la presidenta del PP a Catalunya, intolerant i insatisfeta del bilingüisme imposat. Quan aquí és quasi impossible prendre's un cafè en català, jugar una partida de dòmino amb gent acomodada en el franquisme, que encara es nega a dir *bon dia*, quan a la comunitat de veïns per pintar l'escala cal negociar-ho en castellà, la seva declaració vol mantenir-se autista del que representa el PP a Catalunya. L'avantatge de l'Alicia és que se li entén tot, ha assolit un empat tècnic i ha comprovat el sostre que té, que no és més que el que tenia el defenestrat Piqué, vull dir el que fou ministre amb l'Aznar. Doncs bé, Sánchez Camacho, fent gala de l'uniforme del seu pare i del catecisme del Tribunal Constitucional, ja ens ha passat per la cara els cent vuitanta i

tants diputats. La qual cosa vol dir: *Ep! La immersió lingüística, aquest Nadal encara menjarà els torrons, però l'any que ve, ja en parlarem.*

Ja ho veieu, només ens queda Rajoy i el seu dilema: seguir matant tot el que és gras atiant la fòbia espanyola envers qualsevol cosa que tingui accent català, una manera de saciar de blat de moro els galls del seu propi galliner, o fer demostració de la intel·ligència que encara li suposo en aquesta nit del 20 de novembre, moment que tanco aquest escrit.

Ai! M'oblidava d'un parell de coses: al PP, sense anar sobrat, encara li queda la Rioja, València i les Balears com a estructures amb teixit productiu. Però ull viu a perdre el nord, ja que Catalunya i el País Basc són encara les veritables ponedores dels ous d'or, que motoritzen l'economia real de tot l'estat. Que no sigui babau: que pensi amb intel·ligència i actuï amb equitat. La neteja i les retallades, les ha de començar en el seu propi galliner, allà on li han donat els vots: La realitat de les comunitats sotmeses a l'alternança pendular entre el PP i el PSOE és que van sobrats de galls i tenen poques gallines que facin ous. Sense subsidi, l'Espanya nacionalista és una granja que a Europa seria un llast i tindria els dies comptats. Si això és el que vol, a patir-ho.

“R.I.P! Un funeral musical” l’últim treball del dramaturg masnoví Vicenç Miravet

Per Lukas B. Lluga

El passat 15 de gener es va estrenar, amb molt d'èxit de públic, el primer musical del polifacètic artista del Masnou. Després de participar com a baixista en el musical *Molls i Bemolls* de la companyia *El somni de Copèrnic*, va ser-li encarregat per aquesta el guió del seu següent espectacle. Aquest ha vist la llum el 2011 i ha començat amb força. Després de l'estrena a Cerdanyola ha estat recorrent la comarca del Vallès Occidental fins arribar a Barcelona. El teatre *El Llantiol* ha acollit cada diumenge a la tarda, des del mes d'abril fins al juliol, el musical “R.I.P! Un funeral musical”

R.I.P! narra en temps real les hores posteriors a la lectura d'un testament. Quan es tracta de diners, sorgeixen algunes de les pitjors misèries humanes i el valor de les relacions desapareix. Es tracta d'una obra fresca, àgil i amb grans moments musicals, però sobretot, molt divertida.

Lukas B. Lluga – Vicenç, com va el nou musical que has escrit?

Vicenç Miravet – Molt bé, gràcies. La veritat és que està rebent molt bones crítiques i el públic surt molt content dels teatres.

L.B.L.I. – Com va sorgir la idea?

V.M. – En realitat es tracta d'un guió d'encàrrec. La sinopsi, la vam treballar amb en Toni Santiago (actor de la companyia, que ha compost les lletres de les cançons, junt al Xavi Teruel) i jo em vaig ocupar del desenvolupament argumental. La història té elements i personatges ja treballats en l'obra anterior (*Molls i Bemolls*) en una història situada un temps abans, just quan la mare del protagonista ha mort i deixa la seva herència al seu fill, un babau. La resta de la família intentarà persuadir-lo per treure'n profit.

L.B.L.I. – Deu ser difícil fer riure en un funeral.

V.M. – La cobdícia desmesurada i la imbecilitat humana, en altes dosis, ens acaben fent riure.

L.B.L.I. – Els comentaris sobre “R.I.P!” diuen que es tracta d'una obra fresca i molt divertida.

V.M. – Sí. Tot succeeix en un acte únic. Les escenes parlades donen pas a les cançons, que, d'alguna manera, continuen explicant la història i, junt amb la posada en escena, fan que tot rutlli de forma harmònica, gràcies al talent de

Luisa Blanca, la directora, i el treball de cada actor-cantant, perquè tots canten que dóna gust, en el millor sentit, és clar.

L.B.L.I. – Quin tipus de música trobem a “R.I.P!”?

V.M. – La selecció musical ha estat feina d'en Luc Olivier-Sánchez, que és el director musical i pianista en directe de la funció. Ha estat molt hàbil a l'hora d'atorgar a cada personatge la música que més li escau, així com en els duels i els clímaxs. És un músic molt exigent amb ell mateix i ho transmet als actors-cantants, que en treuen el millor de si mateixos. Una passada! Així es pot trobar música inspirada en grans musicals de tots els temps.

L.B.L.I. – Així, quan es podrà veure “R.I.P!” al Maresme?

V.M. – Doncs espero que molt aviat. Em faria especial il·lusió portar-la al Masnou, el meu poble, i a la resta de la comarca, rica en tradició teatral. L'última representació fou a l'Ateneu de Cerdanyola el divendres 11 de novembre i, si tot va bé, tornarà al teatre El Llantiol a principi de l'any que ve.

L.B.L.I. – Després del musical, en què estàs treballant, ara?

V.M. – Sempre hi ha projectes. A part de la música, estic escrivint guions per a sèries, altres obres teatrals, contes...; a

part, estic preparant amb el Grup *Rauxa*, de Gent del Masnou, la representació d'*El mètode Grönholm* on faré d'actor per primera vegada.

L.B.L.I. – Doncs, Vicenç, que tinguis sort.

V.M. – Moltes gràcies.

En Vicenç Miravet (09/02/68) ha destacat en arts diverses com la música (baixista i compositor, diversos discs editats, premiat com a lletrista i baixista, professor de baix elèctric) i com a cineasta (el seu curtmetratge *No és el que sembla* ha estat seleccionat en diversos festivals, com al *Fascurt 2010*), així com a escriptor de relats (guanyador de certàmens literaris, com el *Ferrer i Guàrdia*).

Vicenç Miravet

*Amb alegria, nervis i rialles, fem bullir l'olla.
I després a compartir amb tota la colla
potser és el senyal que ja arriba Nadal ...*

*Per un any ple de bons senyals
L'Endoll us desitja un bon Nadal*

L'Endoll

Instal·lacions
Segarra

Pere Grau, 72, el Masnou
93 555 12 52 · 93 540 28 75
www.germans-segarra.cat
info@germans-segarra.cat

MARISA
Perruqueria **VILA**
Mixta

Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou · NO TANQUEM AL MIGDIA

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Eli Vingals
Plata i complements

Bon Nadal

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 555 62 41 elivinyals@yahoo.es

Cròniques

UNA VISITA A CARDONA I AL SEU ENTORN

Per Jaume Boadella

El vell comtat i posteriorment ducat de Cardona n'ha vistes de molts colors. Cardona fou el darrer reducte de la causa austriacista contra les tropes de Felip V, va haver de rendir-se sota l'amenaça que, si no ho feien, tota la població seria passada per les armes. I es van rendir, van obrir les portes del castell, amb el neguit de no saber si les tropes filipistes complirien el pacte. De ben segur que els cardonins recordaven l'esdevenir de la població de Cambrils durant la guerra dels Segadors, quan, després de rendir-se amb garanties, 700 persones van ser passada per les armes. Farien ara el mateix els filipistes...?

Però cal endarrerir el rellotge del temps, molts i molts anys, per apropar-se a la història antiga de Cardona, que sempre ha girat a l'entorn de les mines de sal. Com podeu veure, hi ha diversos motius per visitar Cardona i el seu entorn; geologia, història i gastronomia..., per la qual cosa *Gent del Masnou* va programar una visita el dia 13 de novembre d'enguany.

Els visitants iniciem el viatge des del Masnou per retrobar-nos a la zona d'aparcament de la mina de la sal. Per aproximar-nos a la mina, ho farem amb una mena de tren de fira, que fa el recorregut fins a l'entrada per un pendent considerable. Al davant nostre la muntanya de sal presenta tota la seva esplendor, que ja van descobrir els pobles antics: ibers, romans i posteriorment el mateix comtat, que en van fer un centre d'exploració i riquesa al voltant del comerç de la sal. La singularitat geològica d'aquesta mina rau en el fet que és talment un immens tarró de sal, on només la punteta, la muntanya de sal, treu el cap de la terra. Tot això ens ho explica la nostra guia, la Mònica, mentre entrem dins la panxa de la muntanya per un dels túnels que configuren 300 km de galeries, avui abandonades i negades d'aigua. Mentre caminem, els reflexos multicolors dels cristalls de sal ens

acompanyen amb les seves pampallugues. La Mònica ens explica que la veritable descoberta foren les sals potàssiques emprades per a la fabricació dels explosius. Aquest tipus de sal es troba a gran fondària i per assolir-la calia perforar fins als 1300 metres. Dins aquest món silent i obscur, es van bastir veritables indústries de treball. Aprofitaven la buidor de les excavacions —eren de la mida de diversos camps de futbol— per muntar-hi tota la indústria. Pels pous d'accés, *Alberto* i *Teresa*, baixaven tota mena de maquinària desmuntada, des de camions fins a barrinadores. Les dificultats creixents de ventilació, temperatura i accés van fer que les mines no fossin rendibles i finalment abandonades. Tot això, i molt més, ens explica la Mònica, mentre nosaltres, distrets per la bellesa de les estalactites i estalagmites de sal, les coloraines de les

parets i les irradiacions dels cristalls, tornem al món exterior.

Abans de dinar, els organitzadors de la sortida, en Víctor i l'Ernest, donen un temps lliure per visitar la vila i el castell segons els interessos de cadascú. Després reprendrem la marxa en direcció a Pinós, on dinarem a l'hostal, que es vanta, i amb raó, de ser l'hostal més antic i mai tancat de Catalunya. Des del 1500 i escaig atén els visitants, llavors traginers i viat-

Tota l'expedició, menys el fotògraf, al centre geogràfic de Catalunya, a Pinós

Maquinària del cable de la torre Maria Teresa a les mines de sal

jants, però avui són masnovins els qui s'apleguen a redós de les taules. Us puc assegurar que, si en un futur atenen amb la mateixa abundància i qualitat de les menges, tenen garantida la clientela per a uns quants segles més. Hi ha de tot i a bon preu. Tots tastem els entrants com sopa, trinxat, macarons, embotits, cigrons, amanida..., seguits d'un segon plat a escollir i unes postres de taula de rei. En fi, a l'acabar, el cos ens demana una caminada per a la qual ningú no es fa pregar. Tota la comitiva emprèn la marxa fins a un turonet molt proper, on es localitza el Centre Geogràfic de Catalunya, on s'estima que és punt central de Catalunya. Una rosa dels vents assenyalava els diferents indrets de la nostra terra.

Ja només restava la darrera visita del dia a la torre d'Ardèvol. Aquesta era la torre de guaita del castell d'Ardèvol. Fou bastida en planta quadrada al segle XI i posteriorment la van revestir i consolidar en planta rodona al segle XII. La doble estructura va aguantar el pas dels segles fins a la guerra civil quan, per alguna raó que no conec, s'enderrocà la torre rodona de l'exterior i aparegué la torre quadrada interior. No sé ben bé per què, però aquesta torre invicta em recorda el poble català..., que, malgrat l'enderro-

Dalt la torre d'Ardèvol a la posta de sol

quen les circumstàncies del moment, el seu esperit es manté en peu. Els més valents de nosaltres, és a dir, la majoria, s'enfilaren per l'estretor de les escales fins al terrat de la torre. Des d'aquesta talaia acomiadarem la tarda amb el pas del sol cap al seu ocàs. Ara és el nostre torn, nosaltres ho fèiem cap al Masnou.

Un recordatori poètic de la sortida.

**El que avui és terra ferma,
a la nit del temps fou mar,
tota forma no és eterna,
malgrat paguis un preu car...**

**Res d'aquell mar, ni una ona,
res trobareu..., ni un bassal,
al seu lloc s'alça Cardona,
sí, Cardona de la Sal.**

**Dalt de tot s'alça el castell,
envoltat de sòlids murs,
parlen al jove i al vell,
que aquí moren els furs.**

**Com les forces de la terra,
que esperen mig adormides,
res és perdut per la guerra...
si amb noble esforç les capgires.**

**Fem com la torre d'Ardèvol,
que, quan l'anaven a abatre,
exclamà amb so exhaust i trèmol:
no som una... sinó quatre!**

**Ara som quatre parets...,
ara i sempre quatre barres...,
i, malgrat els cops d'ariets...,
demà rompem les amarres!**

Cròniques

TROBADA DE CORALS DEL MARESME

Per Esteve Pujol i Pons

La Federació Catalana d'Entitats Corals organitza trobades d'orfeons i corals arreu de Catalunya, sobretot tenint en compte la proximitat geogràfica.

El diumenge 6 de novembre a la tarda en vam fer una a Sant Vicenç de Montalt. Hi van participar l'*Orfeó Parroquial El Delme* de Sant Vicenç de Montalt, l'amfitrió, dirigit per Eva Ramon, l'*Orfeó Misericòrdia* de Canet de Mar, sota la direcció de Xavier Dotras i Imma Roig, i la nostra *Coral Xabec*, amb la Montserrat Llagostera al front i la Bàrbara Llacay al piano.

Malgrat que el dia era plujós i no convidava pas gaire a sortir de casa, l'es-glèria parroquial de Sant Vicenç era plena.

Van presentar el concert un representant d'*El Delme*, el Regidor Municipal de Cultura i la coordinadora de la Federació per al Maresme.

Cada coral va interpretar sis o set peces del seu repertori. És bonic de constatar la diversitat d'estils de les diferents agrupacions corals, tant pel que fa al caire de les cançons escollides com en la interpretació. La varietat és enriquidora també en la música. És allò de ni millor ni pitjor, senzillament diferent.

La *Coral Xabec* va cantar dos *Nocturnos de la Ventana* (nn.1 i 3) amb lletra de Federico García Lorca i musicats per Francesc Vila; van seguir-hi quatre *Nocturns* de W.A.Mozart (nn.1, 2, 3 i 6).

Com és costum al final de la cantada, totes tres corals van unir-se en el *Senyor sant Jordi*, amb text de Salvador Espriu i música de Francesc Vila, i *El cant de la Senyera*, amb lletra de Joan Maragall i música de Lluís Millet.

I un detall inesperat: era l'aniversari de la directora Eva Ramon; li vam cantar l'*Aniversari feliç*; poques vegades deu haver sonat amb unes veus tan afinades i conjuntades! Tot un luxe!

L'intercanvi de records de la trobada i un pica-pica fraternal al Centre Cívic de la vila van cloure aquest *Festival de Cant Coral del Maresme 2011*.

I que puguem continuar fent-ne.

Tallers Masnou

*us desitgem un Bon Nadal
i un felic any 2012*

TALLERS MASNOU
1923-2011

Genís Oliveras, S L. Tallers Masnou

Exposició venda i taller. Àngel Guimerà, 14. 93 540 31 57
www.nissan-4x4.com

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

PLE DE LLANA

Totes les novetats de temporada i, a més a més, et guiarem per fer les teves peces. Tenim moltes idees.

Pl. de Catalunya, 4 (darrere l'antic correus). Tel. 647 751 702

www.ctbteia.com

**CLUB DE TENNIS
BARCELONA-TEIÀ**

Ramon Llull, 12 T. 93 555 37 00

*Us desitja bon Nadal
i un felix Any Nou 2012*

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

*En temps de crisi: una
imatge i mil paraules*

Jaume I, 112

93 555 80 06/16 59

08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Mari

BON
NADAL
FELIX ANY 2012

**TELECOMUNICACIONS
BASSAS, S.L.**

Instal·lacions d'antenes TV, FM i satèl·lit
Circuits tancats de televisió
Porters electrònics i vídeo porters
Electrònica integral de so
Control d'accessos

Cristòfol Colom, 13-B 93 555 71 68 el Masnou
bassastelecom@grupouni2.com

GRUP SABATÉ

INSTAL·LACIONS · PUNT DE SERVEI ENDESA · VIDEOCLUB · ELECTRODOMÈSTICS · AIRE CONDICIONAT I CALEFACCIÓ

Navarra, 22 local 9-10 el Masnou

Electrodomèstics 93 555 99 53 · sabate@mastercadena.com

Instal·lacions 93 555 97 44 · inssabate@terra.net

Punt de servei Endesa 93 540 13 77 · inssabate-anna@olgals.e.telefonica.net

Videoclub, (Joan XXIII, 34) 93 555 57 01 · videoclubsabate@gmail.com

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Velázquez més a prop

L'Editorial Combel és de les poques editorials catalanes que edita llibres singulars, desplegable tridimensional coneguts en general amb el terme anglès de *popup*, en català i d'autors catalans. L'any 2009 va publicar *10 viatges i 1 somni*, de la Meritxell Martí i en Xavier Salomó; al 2010 va publicar *Las Meninas* (1), de la Patrícia Geis (Barcelona, 1966), un nou llibre de la col·lecció "Això és art!", que pretén d'apropar grans obres pictòriques als infants i al públic en general, i que es complementa amb una altra col·lecció, "Això és un artista!", que té com a finalitat fer conèixer grans pintors universals. *Las Meninas* és, naturalment, el famós quadre del pintor Diego Rodríguez de Silva y Velázquez (Sevilla, 1599-Madrid, 1660), però a partir d'ara també podem dir que és un llibre de la Patrícia Geis que és una introducció magnífica al pintor andalús, i més concretament a la seva obra més universal i coneguda: *Las Meninas* o *La familia de Felipe IV* (1656), una de les joies del Museu del Prado de Madrid.

L'autora comença apropant-nos al pintor i a algunes de les seves obres més conegudes (*La farga de Vulcà*, *La rendició de Breda*...). I ho fa amb un petit llibre

dins del gran llibre, tècnica que utilitzarà en altres apartats del volum. Tot seguit ens presenta tots els personatges del quadre, amb un gran desplegable a doble pàgina, però també amb un llibret que els comenta un per un. Al personatge central, la infanta Margarida, li dedica una atenció especial i la converteix en una nina amb mirinyac, que els lectors poden canviar de vestit amb uns retallables que trobem al final del volum. El proper apartat està dedicat a l'escenari del quadre, i més concretament a la pregunta que s'han fet nombrosos crítics d'art, artistes i intel·lectuals en general: Què estava pintant, Velázquez, i com el va

pintar, el quadre? Hi analitza unes quantes teories: els qui defensen que pintava els reis, ja que apareixen al mirall del fons; els qui defensen que es pintava ell mateix, per reivindicar-se com a artista... En aquest apartat l'autora dóna molta importància al mirall i als usos que se n'han fet en art i per això, altra vegada en un llibret a part, ens reproduïx i comenta algunes de les obres més famoses en què el mirall té un gran pes: *Giovanni Amolfini i la seva dona* (vers 1434), *El bar del Folies Bergère* (1882)... A més, hi inclou un mirall a tota pàgina que ens permet de veure el quadre amb una altra perspectiva, comentada per Geis, naturalment. El darrer apartat del llibre és un repàs succint de la influència del quadre en altres artistes de tots els temps: Picasso, Manolo Valdés... Clou el volum, una butxaca que inclou uns quants retallables, així com els materials per fabricar una càmera obscura, un altre element, a més del mirall, que podria haver tingut un cert pes en la realització de l'obra.

Si us agrada l'art i el voleu apropar als fills, nets, alumnes..., ho podeu fer amb *Las Meninas* de la Patrícia Geis i de ben segur que no us en penedireu pas.

(1) Patrícia Geis. *Las Meninas*. Editorial Combel (Col·lecció: "Això és art!"), Barcelona, 2010. 18 pàgines.

Pensaments d'un educador

Un fil transversal uneix tots els pensaments:

Estimar els fills i els alumnes

Un bon regal per a Nadal i Reis

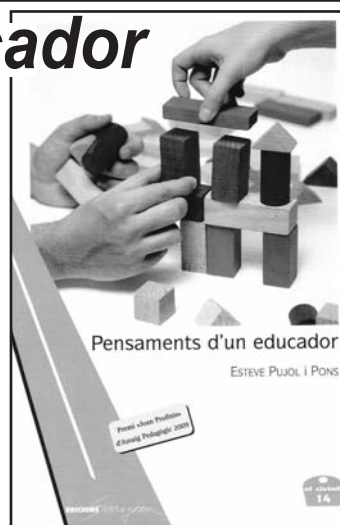
Llibre per a pares, mares, avis, àvies, oncles i ties... i educadors professionals

Premi "Joan Profitós" d'Assaig Pedagògic 2009.

Nit de les Lletres Catalanes. **59a Nit de Santa Llúcia**

A la venda en llibreries

Pujol i Pons, Esteve (2011). *Pensaments d'un educador*. Barcelona, Edicions Saragossa

A contracor

Per Ramon Serra i Roca

L'ombrívola avinguda emmarcada amb xiprers li assenyala directament una antiga mansió noucentista de clar regust francès. Un cop al davant, un ampli pati i dues escales laterals portaven el visitant fins a una terrassa solejada, plena de cadires i gandules amb la clara intenció que els avis d'aquella residència de luxe gaudissin d'aquell solet, regal dels déus mentre esmorzaven els dies de bon temps. Envoltats per grans testos carregats de flors, aquells avis feien la sensació de viure en un món fictici on els problemes havien fugit com ho fa la boira, mostrant la cara amable de la decadència.

El visitant s'adreça a la recepció amb pas viu resseguit per la mirada curiosa dels hostes, que veien trencada la seva rutina matineria.

– Bon dia, sóc Ludovic Ortiz i vinc a visitar la senyora Mercè Altafulla

– Molt bé, senyor, esperi un moment i l'acompanyarem a la seva cambra.

Després de donar-li una targeta d'identificació, un noi dels encàrrecs el conduí per un laberint de passadissos fins al lloc demanat. Obrí la porta de l'habitació i, en un racó i de cara a la finestra, una dona vella com el món fitava el cel amb despreocupació.

– Hola, senyora Mercè, com està?

– Qui és vostè i què fa aquí dintre?

– Em dic Ludovic, sóc de la companyia d'assegurances i vinc per un tema delicat.

– A la meua edat i em veniu amb maldecaps?

El visitant resta una estona enfront de la dona, que, sense immutar-se més, s'asseu davant el tocador i comença a pentinar-se tot mormolant una vella cançó de bressol, que el visitant associa a una possible demència.

De cop i volta la dona el mira de fit a fit i sembla sorpresa. Uns segons més tard l'esguarda amb un somriure als llavis i la fredor inicial es transforma en una educada condescendència que frega l'esperpent.

– Ludovic, rei, què fas quiet sense fer-me un petó?

– Senyora, jo sóc aquí per dir-li que no pot seguir vivint a la residència.

– Què diu ara?

– La seva assegurança ha acabat al fer vostè noranta-cinc anys.

– No m'ho puc creure.

– Cal llegir la lletra petita, senyora Mercè.

Tot i la sorpresa, la dona el va abraçar amb força. Ell, en Ludovic, va quedar tan parat que no es va resistir davant l'emotivitat de la vella. Va pensar que, després de la putada de treure-la de la residència, no es podia fer l'estret en aquella demostració d'emotivitat. Fet i fet, es tractava d'aguantar una abraçada d'una dona plorosa pel seu infaust destí, que, en el fons, ell també entenia.

Vella, pobre i sense llar, si això no és una putada ja m'explicareu què ho és, i aguantant la plorera gairebé his-

tèrica. Collons, quin panorama, va pensar.

Mentre rumiava aquestes cabòries, es va adonar que cada cop se sentia més feble i que la dona l'agafava amb més fermesa. Ella giravoltava amb ell agafat, i en una d'aquestes es va veure reflectit en el mirall, i s'adonà que era com un vell de noranta anys mentre que la dona es veia jove i bonica. Es va creure dins d'un somni fins que ella d'una empena el va tirar a terra.

– Què et sembla ara la vida, quan t'he xuclat tota l'energia i he fet de tu un vell?

– No pot ser (es repetia horroritzat).

– Doncs sí que pot ser. Sempre he tingut aquest poder i mai no l'havia fet servir; però es tan gran la vostra maldat que fins i tot gaudeixo al veure't patir.

– Senyora, tingueu pietat.

– Tindrè la mateixa que heu tingut amb mi, o sigui cap.

Dites les darreres paraules, la vella, que ja era una dona jove i maca, es va vestir amb roba que tenia a l'armari de feia molts anys, li va arrabassar la targeta de visitant i es dirigí amb tranquil·litat fins a la sortida. Va deixar l'acreditació en el taulell d'entrada i va sortir fins al carrer amb un riure nerviós però alegre, tot pensant:

Ningú no és bo o dolent del tot fins que no el porten fins al límit; i no em sap greu deixar un home tancat aquí, ell jugava brut, però jo tenia una carta guanyadora guardada per a l'ocasió. Ara entendria en la seva pell què vol dir ser vell i pobre, quan el fotin fora de la residència i hagi de viure com un gos vagabund.

La (ara) preciosa Mercè va regirar la seva bossa fins a trobar un cigarret, que va encendre amb la tranquil·litat de qui sap que té una vida llarga per endavant.

Bones Festes

**òptica
el masnou**

Av. Joan XXIII, 39
El Masnou 93 540 30 81

**Val per
35€
de descompte en
ulleres de sol
de totes les
marques***

Descompte per a ulleres de sol a partir de 100€. No acumulable a altres ofertes. Valius 2012 - 1 - 2013

Bon Nadal

NÚRIA FLÓ

DECORACIÓ - INTERIORISME

CORTINES · ESTORS · VÀNOVES · EDREDONS · CATIFES · TAPISSERIES

Decoració:	Interiorisme:
Mestres Villà, 33, 93 555 02 40	St. Miquel, 15, 93 540 10 25

El Masnou

EL MASNOU

serveis

**SERVEIS DE
NETEJA I
DE MISSATGERS**

*Bones
Festes
de Nadal*

**93 555 76 61
609 72 65 16**

Finques Puig S L

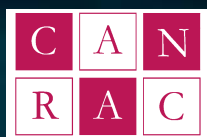
Serveis immobiliaris en general

Administració i venda de pisos,
cases, terrenys i rústiques.

Propietat horitzontal. Assessoria jurídica.

API

Mn. J. Verdaguer, 14 · 93 555 10 60 / 17 61 · info@finquespuig.net · el Msn

Comandes a:
www.canrac.com
fins al dissabte 17

93 555 16 64 Mestres Villà, 101, el Masnou

Elaboració pròpia

Pere Alabau

Obres i Reformes

Especialitat en cuines i
canvis de bany

*Bona Nadal
i feliç Any*

Lluís Millet, 43 bx.

629 773 331 el Masnou

pere-alabau@hotmail.com www.perealabaureformes.com

FINANÇAMENT
IMEDIAT A 6 MESOS
EN REPARACIONS
Sense despeses
d'obertura ni comissions

0%
INTERÈS

Automòbils Rijor SL

ELS MILLORS PREUS
EN PNEUMÀTICS
DE PRIMERES
MARQUES

Wir leben Autos

República Argentina, 29 el Masnou 93 540 42 05

Històries de la vila

Per Joan Muray

IMATGES... amb HISTÒRIA —DE MITJAN SEGLE XX— (VII)

Acabarem l'any amb sis imatges més (el setè lliurament) del recull fet per Teresita Torres a mitjan segle passat, entre els anys 1950 i 1960, i que ara ens serveixen per recordar com era aquell Masnou.

Les que us oferim aquest mes són les següents:

DAVANT L'ESTACIÓ DEL MASNOU

A l'estació del Masnou, davant de la vella, que era un xic més al sud que l'actual, després del mur de la via del tren n'hi havia un altre de ben construït amb roques i ciment, però tot ben conjuntat, i a la platja aquests set blocs fets de totxo i pedres per protegir l'estació dels temporals.

Com podeu veure, el mur de la via no era gaire alt i, quan hi havia tempestes, les ones envaïen la via; per això, perquè hi trenquessin i se'n minvés l'efecte, hi posaren aquesta mena de protecció d'obra vista.

A voltes, segons si el temporal era de llevant o de ponent, descalçava quasi del tot els blocs, o gairebé els cobria de sorra. Com veieu, no estan gaire planers, ja que, si eren gaire descalçats, s'inclinaven i ja no s'adreçaven amb cap més temporal. A la nostra platja, de sempre, quan no hi havia cap port que destorbés el flux natural, els temporals que deixaven sorra eren els de llevant, i els de ponent els que la treien.

Per a la mainada, els blocs eren un trampolí ideal per capbussar-se a mar (fer sotes en deien) des del seu damunt, tot i que tenien cert perill, ja que, en ser mullats per les ones, s'hi feia verdet a les rajoles de sobre, i això feia patinar, amb la qual cosa hom podia relliscar i clavar-se una bona costellada.

A algú, com el de la fotografia, li servien no sabem si per esperar el tren, la xicota o per meditar.

Davant d'ells, a pocs metres endins, quan la mar era calmada i clara, encara s'hi podia veure, encastada a les roques del fons, una de les bombes que llançaren les tropes feixistes italianes que ajudaven els rebels durant la guerra 1936/39; concretament fou l'any

1938, i va ser per destruir el laboratori químic per a la guerra que el govern de la república havia instal·lat a la finca de cal Marquès. No tiraren directament a la torre, només al seu entorn, per causar només destrosses al laboratori. Es va dir que un dels pilots era un fill del Marquès. Per això o per poca punteria, la casa es va salvar, però altres reberen i hi van morir dues persones.

BARQUES A OCATA

Aquesta imatge de les barques del veral d'Ocata ens mostra que el mur de la via, en aquest sector, encara era més

baix que a la imatge anterior.

Per això, quan hi havia temporal fort, les ones arribaven a les mateixes cases. Ja hem vist en un altre capítol com aquestes barques eren a la vorera del sector del bar *La Penya*, i al seu entorn hi havia sorra de platja.

De les barques, totes elles de pesca, unes de més grans que altres, veiem que n'hi havia alguna que porta llums penjats a popa, ja que aquestes eren les que sortien de nit a pescar. Una altra de les característiques d'aquestes barques i d'altres que han sortit és que el seu nom era sempre en castellà. La

nostra llengua no era tolerada públicament.

També hi veiem un cabrestant, tot i que n'hi havia altres, que servia per arriar amunt les barques quan sortien de mar, amb cordes lligades a la barca; i al seu dessota s'hi posaven els pals amb unes guies greixades amb sèu perquè llisquessin millor.

Després de l'estol de barques, hi veiem uns banys tradicionals, de casetes de fusta; i, més enllà, hi podem veure l'edifici d'obra dels banys de Sant Pere.

TREN SOLITARI

Una imatge força insòlita ja que, al moment de fer-la, només passava un tren elèctric, d'aquells que eren verds i grisos. Feia pocs anys que s'havia electrificat el tren, fou a l'any 1949, amb motiu del centenari del primer ferrocarril. Ni un cotxe a l'horitzó.

En aquells anys cinquanta del passat segle XX, el trànsit per carretera era força minso, tot i que n'hi havia. Com podeu veure, la carretera era de llambordes, encara no s'havia asfaltat, cosa que, sembla ser, feren quan, cap a final dels anys seixanta, l'eixamplaren.

Una de les coses que més sobta d'aquesta fotografia, a més de la solitud ferroviària, és que no hi havia cap barriera entre vorera del Camí Ral i carretera, ni entre aquesta i la via del tren, tan sols un mur, ja que el tren passa més fondo que la carretera. Tampoc n'hi havia entre via i platja o el passeig que hi havia. Més que un passeig, una mena de protecció marítima per a la via. Tot i amb això, no hi havia accidents. La gent, mainada inclosa, passava per on havia de fer-ho, o vigilava molt bé quan es ficava en terreny contrari.

Feu un exercici de memòria i penseu la de barreres, tanques, filferrades, etc, que tenim ara; tantes, que ja no sembla que visquem en un poble mariner. Si més no la major part de la vila, només a l'extrem sud, i un bon tros de la part nord.

Una altra cosa que podeu observar en aquesta imatge és la netedat que hi ha, i això que no hi havia cap paperera i que la brigada de neteja era força minsa. Tampoc no hi podeu veure excrements de gos, tot i que n'hi havia (molts menys que ara) que anaven

solts pel carrer.

DES DE DALT DE LES ESCOLÀPIES

Des de dalt d'aquesta talaia d'aleshores podem veure una part de la vila, que ens pot semblar plana, tot i no ser-ho, ja que, com sabeu, en aquest sector del poble els carrers són esglaonats, com en un amfiteatre rectilini.

La panoràmica quasi abasta tot el primer eixample del Masnou, aquell que fou planejat al primer terç del segle XIX, abans que el de Barcelona, Viena, Chicago, etc.

S'hi poden veure en primer terme les eixides de les cases del carrer dels Mestres Villà; i el primer carrer de mar a muntanya és el dels Capitans Comellas –aleshores se'n deia la "baixada de can Fideu" o de "cal Cigró", també coneguda amb el nom de can Galvany per la

fusteria que hi havia al xamfrà amb el de Pere Grau (abans carrer de la Quintana).

Moltes d'aquestes cases de l'eixample pertanyien a capitans mercants masnovins. Eren, i són per sort, cases de bona plana, amb llargues i fresques eixides, de dues o tres plantes. La que veiem al bell mig de la imatge, la que dona als carrers Capitans Comellas i Mestres Villà, sobresurt de les altres, ja que, a més de les tres plantes, té uns magnífics esgrafiats, que encara es poden veure. Era la casa d'uns Pagès, de motiu "Cal Papi".

Aleshores es deia que des de la darre-ra planta d'aquestes cases sempre es podia albirar el mar, per exprés desig dels capitans, quan, un cop ja grans, l'enyoraven.

El final de poble, pel costat premianenc,

IL·LUMINACIÓ

Tenim tota mena de material elèctric.

Especialistes en Leds, il·luminació interior, exterior, decorativa i industrial.

Aquest Nadal il·lumina la teva llar al millor preu i baix consum.

J.F. Kennedy, 20-22 nau A (cantonada amb el Camí del Mig) 93 540 33 47 el Masnou
www.mosiluminacion.com · comercial@mosiluminacion.com

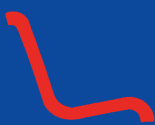
MICHELIN

VREDESTEIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MASNOU

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Bon Nadal

PROMOCIONS BOLART SL

Construcció
i reparació d'obres

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

Artesans del pa

Pastisseria de dolç i salat

Bautista

Especial Catering

Per a les vostres celebracions, familiars o d'empresa, us podem preparar tota mena de bufets i aperitius. Tot fet al nostre obrador!

Demaneu-nos informació

Mestres Villà 87-89 · 93 555 20 89 · El Masnou

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

MIQUEL VINARDELL I BOLART

INSTAL·LACIONS

D'AIGUA, GAS I

ELECTRICITAT

93 555 45 01 · 555 36 91

flor de maig

centre de salut i bellesa

Hi trobaràs el teu equilibri

PROMOCIÓ DE NADAL

Menú estima't **59€**

PROMOCIÓ HIVERN

Depilació+neteja de cutis **50€**

Primer de Maig, 20 el Masnou 93 540 46 11

www.flordemaig.net

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Torrans

Torrans de sucre cremat

150 g d'ametlla laminada, 15 g de mantega, unes gotes de suc de llimona, 200 g de sucre i 1/2 culleradeta de canyella

- 1- Les ametlles laminades es posen a torrar una mica al forn.
- 2- En una cassola es posa el sucre, la mantega, la canyella i unes gotes de llimona. Ho posarem tot a foc baix. Quan tot s'ha daurat, s'hi afegeixen les ametlles.
- 3- El preparat es col·loca en un motlle untat amb oli i s'aplana una mica.
- 4- Es desemmotlla quan ja és fred.

Torrans de xocolata i arròs inflat

200 g de xocolata amb llet i 25 g d'arròs inflat

- 1- Desfeu la xocolata al bany maria: s'ha de fondre molt poc i fora del foc.
- 2- Remeneu per acabar-lo de desfer amb mínim de calor
- 3- Incorporeu-hi l'arròs inflat.
- 4- Aboqueu-ho en el motlle i desenmotlleu-ho quan sigui fred.

Podeu trobar varientat de motlles de torrons a les nostres botigues.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

era l'actual avinguda de Joan Maragall, aleshores se'n deia el carrer Nou o Ample, per ser el darrer fet i el més ample.

Cap a la meitat de la part alta de la imatge podem veure l'alta Araucana de can Fita, una de les tantes que tenia aquell Masnou, i que, diuen, servia de senyal als pescadors per saber a quina alçada del poble es trobaven pescant.

PER SOBRE DELS PINS

Si l'anterior vista era feta des de les Escolàpies, en aquesta el darrer edifici que es veu és aquest col·legi, també convent.

Aquest pulmó verd que veiem en primer terme, que sembla talment un extens parc al bell mig de la vila, són només els pins que plantaren entre els actuals carrers de Joan Llompallès i Josep Pujadas Truch. Alguns d'aquests pins foren tallats per obrir-hi els carrers o per fer-hi algunes cases.

El que passa és que aleshores eren joves i, per tant, baixets, i poden prendre la imatge per sobre d'ells.

La franja de poble que veiem va des de la Casa Benèfica fins a la casa que fa xamfrà amb la carretera de Teià (Av. dels Senyors Cusi i Furtunet) i el c/de Fontanills.

Com podeu observar, l'Asil i la Parròquia destacaven per damunt les cases, així com també les Escoles Públiques (el *Cumu*), un xic més a l'esquerra de l'església, i això que encara no li havien aixecat el pis per ampliar-les, tot i que hi havia un cos central, el mateix que ara té als seus costats la segona planta d'aules.

En aquells anys el darrer carrer de cases, en aquest sector, era el de Flos i Calcat; tot i que un xic més a l'esquerra, que no es veu, hi havia alguns trossos més de carrers, els corresponents a les anomenades *Cases Barates*.

En aquests pins, no sé si s'hi feien bolets, però probablement algun sí.

LA PLAÇA DES DE MAR

En aquesta la panoràmica era des de mar, un altre dels atreviments de la fotografia o, millor dit, tot un repte, ja que fer una fotografia des d'una barca era tota una gosadia, pensant en les càmeres d'aleshores. I, pel que es veu, tot i no fer

mala mar, tampoc no era plana com una bassa d'oli.

La panoràmica present va des de l'antic Camí d'Alella, també conegut com la baixada de *can Francisquet*, de l'estraperlo o de *can Bailon*, l'actual av. de la Mare de Déu del Carme –molts noms per a un sol carrer– i arriba fins a un tros de la casa coneguda com de *can Torrúbia*, nom d'un metge molt conegut aleshores al Masnou. Ara aquesta casa d'un sol habitatge ha estat convertida en uns quants pisos sense perdre l'estructura externa.

Hi veiem tres punts sobresortints: l'Asil, la Parròquia i els pisos del c/Sant Josep (coneguts com de *can Patatetes*). Davant d'aquests pisos i al darrere de can Torrúbia, hi veiem l'esplèndida casa del capità Comellas, aleshores ja del seu fill, el músic, ceramista, pintor, etc., Joan Comellas i Maristany.

Com a la majoria de les fotografies que anem veient, a part dels pisos abans esmentats, que són de sis plantes, no n'hi veiem cap més al llarg de la vila.

A primera fila de cases, començant per l'esquerra, veiem la merceria de can Bailon, el forn de can Cabessa, la sabateria de can *Malio*, l'estanc de la Ramona (germana de la Teresita), a ca les *Paraguai*, que era també merceria, la botiga de can Miqueló, la pastisseria del Mar (can Cagaespès), la plaça del Mercat, l'esparteria de ca la Llinàs, una casa, la granja Rosa, la casa de *cal Sastret*, la botiga d'esports Camps, i més cases.

A la línia de mar, poca platja, per no dir gens, és la que hi havia; per això la companyia del ferrocarril féu una mena de protecció en aquest sector, amb roques i una mena de passeig al damunt. Aquesta protecció anava des

de davant de les Caves Champ Sors fins a davant el mercat. Després hi farien un espigó, que, anys més tard, va servir de base per al port esportiu. El que no es veu, però hi era, davant el mercat, entre carretera i via, al costat del pas a nivell, eren els safareigs públics, ja que en aquells anys encara hi havia alguna casa d'aquell sector que no en tenia.

Com veieu, en aquell Masnou dels cinc mil habitants aproximadament, encara tothom es coneixia. No hi havia el trànsit d'ara, ni a la carretera i molt menys als seus carrers. La pol·lució ni sabiem el que era, ni tampoc les altres pol·lucions, l'acústica i la lumínica. Hi havia, això sí, la rivalitat entre les societats d'esbarjo de la vila: Calàndria,

Casinet i Casino.

De La Calàndria, els contraris en deien *Can Tiberi*. Del Casinet, els anteriors en deien a *Can Barraló*, i als del Casino, tot i no tenir cap motiu específic, als socis del poble i als estiuejants, els vilatans els anomenaven despectivament: els *senyors* i els *merdejants*.

CONTRADICCIONS O CURIOSITATS SOBRE LA DIADA DE NADAL

Per Josep Condeminas

És curiós que la majoria de relats sobre el naixement de déus i d'herois de l'antiguitat ja facin referència a l'aparició d'estrelles o altres senyals celestes que anuncien la qualitat sobrenatural del recent nascut. Podríem citar, per exemple, la del naixement de Buda o de Krisna o bé el del rei Mitriades, fins i tot de Juli Cèsar, en què va aparèixer l'estrella Ira en el firmament. En fi, no és la meva intenció estendre'm sobre els possibles orígens pagans que han impregnat la llegenda cristiana del naixement de Crist; en tot cas, em remetré a l'evangeli de Sant Lluc. Aquest ja descriu l'anunciació de Maria, així com el naixement de Jesús, la seva circumcisió i presentació en el Temple, entre d'altres; però, paradoxalment, la font més escollida pels artistes han estat els relats dels evangelis apòcrifs, concretament el Protoevangeli de Santiago, no autoritzat per l'Església Catòlica, però sí permès per la seva representació plàstica. En ell, ja es menciona la cova del naixement on, a requeriment de Josep, aquest introdueix les parteres Zelemi i Maic, que donen fe de la virginitat de Maria.

Un punt contradictori i on mai no s'ha arribat a un acord definitiu és l'any exacte del naixement de Jesús. El martirologi romà el fixa a l'any 5199 a partir de la creació del món. Al 2957 a partir del diluvi; en el 753 de la fundació de Roma... En fi, la llista és molt més llarga, però la veritat és que tant els evangelis admesos per l'Església

com els apòcrifs no contenen indicacions precises en les quals és pugui deduir l'any i l'època del naixement del Salvador. D'entrada, per lògica, no poden ser els mesos d'hivern ja que els pastors vetllaven els seus ramats a la intempèrie i, sempre que podien, no s'exposaven a les crueses de l'hivern. Tampoc no podia ser a l'estiu ja que a la regió predesèrtica de Betlem les pastures ja estaven esgotades per les sequeres estivals. Tampoc a la tardor, ja que els camps no s'havien refet encara dels mesos secs, per tant la primavera seria l'estació de l'any més propícia. També resulta contradictori que Josep i Maria no trobessin allotjament al mes de desembre, tenint en compte que tots els hostalatges no registraven una total ocupació fins al trànsit massiu de caravanes que es dirigien a Jerusalem i això no es produïa fins a la Pasqua. Davant la total ignorància de la data del naixement de Jesús i, donat que l'Església associa també Crist a *La llum del món* o sol, identificació que està present en multitud de texts bíblics, no és d'estranyar doncs que s'escullís el 25 de desembre, primer dia del solstici d'hivern, coincidint també amb la festivitat del *Solis invictus*, festa instaurada per l'emperador Aureli i coincident també amb la festa de Mitra, déu del sol.

La festivitat va adquirir caràcter oficial a partir de l'any 330, i fou a requeriment de sant Ciril, bisbe de Jerusalem, al papa Juli I, que va dictar

la proclama. A partir d'aquell moment, l'efemèride s'impregna en la vida diària de les comunitats cristianes. A Espanya, la festivitat es va commemorar a partir de l'any 380. A Anglaterra s'introdueix en el segle VII gràcies a Sant Joan de Canterbury i en el segle VIII a Alemanya. En el continent americà, concretament a l'illa d'Haití, es va celebrar el primer Nadal el 25 de desembre de 1492. Aquest és el motiu pel qual li van posar el nom de "Natividad" a una fortificació que resguardava l'illa. Per últim, una antiga tradició assegura que les despulls dels tres pastors a qui es va aparèixer l'àngel anunciant el naixement de Jesús, Jacob, Isaci i Josef, es conserven a l'església salmantina de Ledesma.

A tots els lectors i amics de Gent del Masnou us desitjo unes bones festes de Nadal i Any Nou.

Font consultada: El llibre "El Belén" *Historia, tradición y actualidad*.

FINQUES
Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

CARNISSERIA
Can Ventura
VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

STOCKS YUPPI
**Primeres
marques
amb des-
comptes
de 70%
i 80%**

Flos i Calcat, 41
93 540 94 45
outlet@yuppi1974.com

Venda, lloguer
i reparació
de maquinà-
ria per a la
construcció
i el bricolatge

MOTORCAS
Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

s.i.m.
INFORMÀTICA

Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

**En la compra d'un
ordinador et regalem
l'antivirus**

Roman Fabra, 17
TEL. 93 555 14 51

àgora
café

ÀGORA CAFÈ
Cafeteria/Restaurant
El Masnou
Torrent Vallmora n. 16
Tel. 93 127 57 96
www.agoracafe.wordpress.com

f Agora El Masnou

EL SECTOR COMERCIAL DE LA PLAÇA

Bon Nadal i fel

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCES
ROGER DE FLOR, ROMÀ FABRA, CRIS
JOAN LLAMPALLES, PTOR. DOMÈN
TORRENT VALLMORA

JA ÉS
NADAL
A... **XIC**

Si ens portes la teva mascota a
la perruqueria, et regalem una
ampolla de cava! A més a més,
per als nostres clients i fins al
19 de des. un 10+4% de dpte.
Excepte alimentació i mascotes

ESTILISTES CANINS I FELINS
TOT PER A LA TEVA MASCOTA
Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou 93 540 37 93
www.xicmasnou.com

Riss

ROBA DE CASA
CORTINES A MIDA
REGALS PER A LA LLAR
BRODATS PERSONALITZATS

FRANCESC MACIÀ, 2
93 540 25 94

MODA ÍNTIMA
HOME **Fina** DONA
LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

Marc's
MARCS MASNOU
Taller d'enmarcació

Marc's a mida
Miralls personalitzats
Motlures de disseny

Ptor. Domènec Farré, 3
93 540 33 39
marcsmas@telefonica.net

**El Rebost
dels Sentits**
Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet
Entreu a la nostra pàgina
www.elrehostdelsentits.es
ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com

**VENTURA
ADVOCAT**

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

**marky's
joguines**
la teva nova botiga
de joguines
al Masnou

ITÀLIA, 29
93 555 45 81

LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI

Taula rodona sobre...

: què podem fer perquè els seus membres siguem tots una mica més feliços, com gestionar millor els nostres conflictes...

(els fills, la parella, els avis, la llar...)

Cada mes, en el butlletí *Gent del Masnou*, proposem un tema relacionat amb la família que pensem que pot ser d'interès dels masnovins i les masnovines. Mares, pares, avis, mestres, nois i noies... interessats a parlar del tema ens reunim al voltant d'una taula per ajudar-nos entre tots per aportar idees, temes que ens inquieten, experiències reeixides o no tant... Posteriorment es fa un resum de la sessió, que s'inclou a la revista del mes següent, juntament amb la convocatòria de la propera sessió.

Ens reunim el tercer o quart dijous de cada mes a *Gent del Masnou*, de les 8 del vespre fins les 9.30 com a molt tard. Les sessions són gratuïtes.

Coordina els col·loquis i fa els resums de les aportacions el Dr. Aleix Ripol Millet, psicòleg i docent de mediació familiar, autor de diverses publicacions sobre la intervenció en famílies; la darrera: *"Estrategias de mediación en asuntos familiares"*. (2011)

Conclusions

1a TAULA RODONA SOBRE LES NOSTRES FAMÍLIES dedicada a reflexionar sobre "els adolescents a casa"

Ja hem dut a terme la primera sessió de la "Taula Rodona sobre famílies" i ha anat molt bé. Us resumeixo algunes de les conclusions a les quals el grup va arribar.

- Els valors (bondat, exigència, respecte...) que haguem passat als nois i noies quan eren petits i petites segu-

iran sent vàlids i estant actius un cop hagin "saltat" l'època de l'adolescència.

- Malgrat pugui semblar el contrari, els adolescents no "s'ho passen tan bé" com sembla: per a ells l'adolescència és època d'angoixa, dubtes i "emprenyament". No hem sabut deixar-los una societat gaire amigable i amb els valors imperants centrats en els diners, el consum i l'individualisme.

- De retruc, els nostres fills i filles adolescents ens fan patir a nosaltres. No estem segurs de fer-ho prou bé (tot i que aquest dubte prova que volem fer-ho millor).

- És clar que la colla d'amics és prioritària: amb ells poden esplaïar-se sense retrets, ni consells, ni "bronques"... I ells participen del seu estat d'ànim.

- És clar que a casa és on deixen anar el seu mal humor! On poden fer-ho, sinó? On deixem anar nosaltres la tensió de la feina? Cal aguantar-los i que vegin que els estímem, legitímem i comprenem malgrat "ens engeguin". (I costa...)

- El dret a la privacitat també és un dret dels nois i noies. Això inclou que els fem confiança malgrat que tot el dia els mitjans ens estiguin "percutant" amb "el món perillós" (accidents, drogues, violacions...). Intentem empassar-nos la nostra angoixa i no contagiar-la als nois i noies (ja van prou servits...)

- Els nens, també els adolescents,

han de ser educats, protegits i continguts per tot el poble: tots ells són els nostres nois i noies.

- Els adolescents que han estat molt estimats des de petits (acollits, acarornats, continguts...) van bé: l'autoritat que els val i serveix és l'amor i el respecte a les persones que són.

- Els nostres adolescents seran adults magnífics! I tindran els seus propis valors, que no tenen per què coincidir amb els nostres. La crisi que patim pot posar a prova i canviar alguns dels valors que creiem bons i que potser no ho són tant (el mercat, el consum, l'individualisme....).

Vam quedar que en la **2a TAULA RODONA SOBRE LES NOSTRES FAMÍLIES** parlarem del **CÀSTIG**

– quin tipus de càstig fem servir nosaltres (si en fem servir algun)?

– què ens dóna resultat i què no ens en dóna?

– els càstigs serveixen per a alguna cosa?

– quins càstigs vam rebre quan érem petits? Ens van anar bé?

Propera taula el dijous 22 de desembre a Gent del Masnou de 8 a 9.30 del vespre (com a molt tard). (No serà el tercer dijous de mes sinó el quart)

Exposicions

Del 26/11 al 20/1

Modelisme nàutic (col·lecció Joan Pons i Joguines del Museu d'Història de la Juguina)

Presentació llibre

Dissabte 17 de desembre a les 7 de la tarda, a la sala d'actes de Gent del Masnou.

Presentació del llibre *"La Barretina"* Símbol de llibertat. XXXV Segles d'història, a càrrec del propi autor Joan Mura. Preguem l'assistència, si més no dels homes, amb barretina.

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

*En un indret de Catalunya
una cosa he trobat:
que uns arbres d'una mena
donen nom a una ciutat.*

Resposta: Llíngües

TAXIS DEL MASNOU
93 555 86 86
A qualsevol hora

CONCERT DE NADAL

Dissabte 17 de desembre a 2/4 de 10 del vespre a la Parròquia del Pilar del Masnou.

Concert de Nadal a càrrec de la CORAL XABEC DE GENT DEL MASNOU, amb acompanyament d'orquestra. Direcció **Montserrat Llagostera i Torrent**.

Repertori de nades populars de diversos autors, i fragments de la *Missa de la Coronació per a cor i orquestra*, de Mozart, i d'*El Messies*, de Haendel.

Entrada gratuïta. En finalitzar el concert hi haurà una recaptat voluntària a benefici de la Marató de TV3 i de les obres de la Parròquia de Sant Pere del Masnou.

Taula rodona "El Càstig"

Dijous 22 de desembre, a les 8 del vespre, a la sala d'actes de Gent del Masnou.

LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI

EL CÀSTIG (Quin tipus de càstig fem servir nosaltres —si és que en fem servir algun? Què ens dona resultat i què no ens en dona? Els càstigs serveixen per a alguna cosa?...) Coordina els col·loquis i fa el resum de les aportacions el Dr. Aleix Ripol-Millet.

A T
àngel tena
JOIERS

Bon Nadal

Sóm al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

BONES FESTES

DOS MÉS DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82
EL MASNOU

Auto-servei
Mar-Blau
ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

Perruqueria
CrisAnd

Horari:
HORES CONVINGUDES
Dilluns tancat

Lluís Millet, 119 · Tel 93 555 38 48 · 08320 El Masnou

petit *café*

Aquest hivern vine a tastar la nostra
saborosa xocolata ben calentona, o
l'extensa varietat de Rooibos i cafès,
aromàtics i excel·lents.

Plaça d'Ocata, 5-7 · 93 540 08 66
Un ambient tranquil i relaxat

selecció de vins, caves, licors i vins al detall

GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER AQUESTES FESTES
cellerdelmar@ferranpinel.net

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30
08328 ALELLA (Barcelona)

Tel. 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Joieria rellotgeria

MASNOVINA

Servei de reparació i arranjaments.

Per Nadal fem descomptes de fins a
un 30% en peces d'or i brillants

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

mercaservei
FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS

El regal de Nadal.

Mocadors, guants, bufandes,
pijames, bates.

Fontanills, 2 · Tel 93 540 26 19